

Věstník ministerstva sociální péče.

Zákony, nařízení, výnosy a vyhlášky.

Péče o mládež a osoby odkázané na veřejnou pomoc.

Mezinárodní úmluva z 21. září 1923, č. 123, o potírání obchodu s ženami a dětmi.

(Překlad.)

Jménem republiky Československé.

Tomáš G. Masaryk, prezident republiky Československé, všem, kteří tento list čítí nebo čtouce slyšeti budou, pozdravení.

Jménem republiky Československé, Albanie, Německa, Rakouska, Belgie, Brazílie, říše Britské (s Kanadou, s Commonwealthem Australským, s Uníí Jihoafrickou, s Novým Zélandem a Indií), Chile, Číny, Kolumbie, Kosta-Riky, Kuby, Estonska, Řecka, Maďarska, Itálie, Japonska, Lotyšska, Litvy, Norska, Nizozemí, Persie, Polska (s Gdánskem), Portugalska, Rumunska, Siamu, Švédsko, Švýcarska, byla sjednána tato smlouva:

Mezinárodní úmluva o potírání obchodu s ženami a dětmi.

Albanie, Německo, Rakousko, Belgie, Brazílie, říše Britská (s Kanadou, s Commonwealthem Australským, s Uníí Jihoagrickou, s Novým Zélandem a Indií), Chile, Čína, Kolumbie, Kosta-Rika, Kuba, Estonsko, Řecko, Maďarsko, Itálie, Japonsko, Lotyšsko, Litva, Norsko, Nizozemí, Persie, Polsko (s Gdánskem), Portugalsko, Rumunsko, Siam, Švédsko, Švýcarsko a Československo,

přejíce si dokonaleji zajistiti potírání obchodu s ženami a dětmi vyznačené v úvodu k úpravě ze dne 18. května 1904 a v úvodu k úmluvě ze dne 4. května 1910, pod názvem »Obchod s ženami«;

vzavše na vědomí doporučení pojatá do závěrečné akty mezinárodní konference, která zasedala, byvši svolána Radou Společnosti národů ode dne 30. června do 5. července 1921;

a rozhodnuvše se uzavřítí dodatkovou úmluvu k úpravě a úmluvě výše dotčeným;

ustanovily k tomu cíli svými plnomocníky:

prezident Nejvyšší rady albánské: Monsignora Fan S. Noli, poslance, delegáta v druhém Shromáždění Společnosti národů;

prezident říše Německé: Jeho Excellenci dra Adolfa Müllera, mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra v Bernu;

prezident republiky Rakouské: Jeho Excellenci p. Alberta Mensdorff-Pouilly-Dietrichsteina, bývalého velvyslance, delegáta v druhém Shromáždění Společnosti národů;

Jeho Veličenstvo král Belgů: p. Michel Levia, státního ministra, presidenta mezinárodní konference o obchodu s ženami a dětmi;

president republiky Spojených států brazilských: Jeho Excellenci dra Casto da Cunha, velvyslance v Paříži, delegáta v druhém Shromáždění Společnosti národů;

Jeho Veličenstvo král spojených království Velké Britanie a Irska i britských území zámořských, císař indický: Velectihodného Arthura Jamese Balfoura, O M., M. P., člena parlamentu, lorda presidenta velectihodné soukromé rady Jeho Veličenstva, delegáta v druhém Shromáždění Společnosti národů; a za dominion Kanadské: Velectihodného Charlesa Josepha Dohertyho, ministra spravedlnosti a generálního prokurátora, delegáta v druhém Shromáždění Společnosti národů; za Commonwealth australský: Kapitána Stanleje Melbourne Brucea, M. C., člena poslanecké sněmovny, delegáta v druhém Shromáždění Společnosti národů; za Jihoafrickou Unii: Ctihodného Sira Edgara Harrise Waltona, K. C. M. G., vrchního komisaře pro Unii Jihoafrickou ve Spojeném Království, delegáta ve druhém Shromáždění Společnosti národů; za dominion Novozélandské: Velectihodného Sira Jamese Allena, K. C. B., vrch. komisaře pro Nový Zéland ve Spojeném Království, delegáta v druhém Shromáždění Společnosti národů; za Indii: Ctihodného Theo Russella, mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra Jeho Britského Veličenstva v Bernu;

president republiky Chile: Jeho Excellenci p. Augustina Edwardsa, mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra v Londýně, delegáta v druhém Shromáždění Společnosti národů, Jeho Excellenci p. Manuela Rivase Vicuña, mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra v Bernu, delegáta na mezinárodní konferenci o obchodu s ženami a dětmi a v druhém Shromáždění Společnosti národů;

president republiky Čínské: Jeho Excellenci p. Ouanga Yong-Pao, mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra v Bernu;

president republiky Kolumbie: Jeho Excellenci p. dra Francisco José Urrutia, mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra v Bernu, delegáta v druhém Shromáždění Společnosti národů, Jeho Excellenci p. dra A. J. Restrepo, advokáta republiky v kolumbijsko-venezuelské arbitráži, delegáta v druhém Shromáždění Společnosti národů;

president republiky Kosta-Riky: Jeho Excellenci p. Manuela Maria de Peralta, mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra v Paříži, delegáta v druhém Shromáždění Společnosti národů;

president republiky Kuby: Jeho Excellenci p. Guillermo de Blancka, mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra v Bernu a v Haagu, delegáta v druhém Shromáždění Společnosti národů;

president republiky Estonské: Jeho Excellenci p. Antonína Piipa, ministra zahraničních věcí, delegáta v druhém Shromáždění Společnosti národů;

Jeho Veličenstvo král Hellenů: p. Vassili Dendramise, ředitele stálého hellenského sekretariátu při Společnosti národů, delegáta na mezinárodní konferenci o obchodu s ženami a dětmi;

Jeho Nejjasnější Výsost vladař Maďarska: p. Felixe Parchera de Terjékfalva, chargé d'affaires v Bernu;

Jeho Veličenstvo král Italský: Jeho Excellenci markýze G. Imperialiho dei Principi di Francavilla, velvyslance, delegáta v druhém Shromáždění Společnosti národů;

Jeho Veličenstvo císař Japonský: Jeho Excellenci p. barona G. Hay-

a shi, velvyslance v Londýně, delegáta v druhém Shromáždění Společnosti národů;

president republiky Lotyšské: p. M. V. Salmaise, státního tajemníka pro věci zahraniční, delegáta v druhém Shromáždění Společnosti národů;

president republiky Litevské: p. Ernesta Galvanauskase, ministra financí, obchodu, průmyslu a dopravních cest, delegáta v druhém Shromáždění Společnosti národů;

Jeho Veličenstvo král Norský: p. profesora dra Fridtjofa Nansena, předsedu norské delegace v druhém Shromáždění Společnosti národů;

Její Veličenstvo královna Nizozemská: p. Jonkheera A. T. Bauda, přidělence nizozemského vyslanectví v Bernu;

Jeho Císařské Veličenstvo šach perský: Jeho Výsost prince Arfa-Ed-Dowleha, delegáta v druhém Shromáždění Společnosti národů;

president republiky Polské: p. Jana Perlowskiho*), generálního tajemníka polské delegace u Společnosti národů, delegáta na mezinárodní konferenci o obchodu s ženami a dětmi;

president republiky Portugalské: Jeho Excellenci p. Alfredo Freire d'Andrade, bývalého ministra zahraničních věcí, delegáta v druhém Shromáždění Společnosti národů;

Jeho Veličenstvo král rumunský: Jeho Excellenci p. E. Margaritescoa Greciano, zplnomocněného ministra, chargé d'affaires v Bernu, delegáta na mezinárodní konferenci o obchodu s ženami a dětmi;

Jeho Veličenstvo král siamský: Jeho Výsost prince Charoona, mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra, delegáta na mezinárodní konferenci o obchodu s ženami a dětmi a v druhém Shromáždění Společnosti národů;

Spolková Rada spolkového státu Švýcarského: p. Guiseppe Motta, spolkového radu, přednostu spolkového politického oddělení, delegáta v druhém Shromáždění Společnosti národů;

president republiky Československé: Jeho Excellenci p. dra Roberta Fliedra, mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra v Bernu;

již předloživše své plné moci, které shledány v dobré a náležité formě, shodli se na těchto ustanoveních:

Článek 1.

Vysoké smluvní strany ujednávají, že pokud ještě nebyly stranami v úpravě ze dne 18. května 1904 a v úmluvě ze dne 4. května 1910, předloží v době co nejkratší a ve formě stanovené ve výše uvedené úpravě a úmluvě své ratifikace těchto akt neb oznámí svůj přístup k nim.

Článek 2.

Vysoké smluvní strany ujednávají, že učiní veškerá opatření, aby byly vypátrány a potrestány osoby, které se zabývají obchodem s ženami a dětmi toho neb onoho pohlaví, při čemž jest tento trestný čin pojímati ve smyslu článku 1. úmluvy ze dne 4. května 1910.

Článek 3.

Vysoké smluvní strany ujednávají, že učiní nutná opatření, aby byly potrestány pokusy trestných činů a v mezích zákona i přípravná jednání směřující k spáchání trestných činů uvedených v člancích 1 a 2 úmluvy ze dne 4. května 1910.

*) P. Perlowski jest zároveň vládou polskou pověřen zastupovati svobodné město Gdánsko.

Článek 4.

Vysoké smluvní strany ujednávají, že v případech, ve kterých nebylo by mezi nimi úmluv o vydávání zločinců, učiní dle své možnosti veškerá opatření, aby byly vydány osoby obviněné z trestných činů výtčených v člancích 1 a 2 úmluvy ze dne 4. května 1910, nebo jež byly pro takové trestné činy odsouzeny.

Článek 5.

V odstavci B závěrečného protokolu úmluvy z roku 1910 nahrazují se slova: »dvacet let dovršených« slovy: »dvacet jeden rok dovršený«.

Článek 6.

Vysoké smluvní strany ujednávají, že pokud ještě neučinily zákonných nebo správních opatření, týkajících se povolování umístovacích jednatelství a kanceláří, jakož i dozoru nad nimi, vydají příslušná nařízení, aby byla zajištěna ochrana žen a dětí hledajících práci v jiné zemi.

Článek 7.

Vysoké smluvní strany ujednávají, pokud jde o jich službu přistěhovaleckou a vystěhovaleckou, správní a zákonná opatření, jichž účelem jest potírati obchod s ženami a dětmi. Zejména ujednávají, že vydají nařízení, jichž vyžaduje ochrana žen a dětí cestujících na lodích vystěhovaleckých, nejen při odjezdu a příjezdu, nýbrž i na cestě, a že zařídí, aby byly na nádražích a v přístavech vyvěšeny vyhlášky, varující ženy a děti před nebezpečím zavlečení a udávající místa, kde mohou nalézt byt, pomoc a přispění.

Článek 8.

Tato úmluva, jejíž text francouzský i anglický jsou stejnou měrou autentické, bude datována dnešním dnem a bude moci býti podepsána až do 31. března 1922.

Článek 9.

Tato úmluva podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou zaslány generálnímu tajemníkovi Společnosti národů, který o jich přijetí uvedomí ostatní členy Společnosti národů a státy přípuštěné k podpisu úmluvy. Ratifikační listiny budou uloženy v archivu sekretariátu.

Podle ustanovení článku 18 paktu o Společnosti národů zaregistruje generální tajemník tuto úmluvu, jakmile bude uložena první ratifikační listina.

Článek 10.

Členové Společnosti národů, kteří tuto úmluvu nepodepsali před 1. dubnem 1922, mohou k ní přistoupiti.

Totéž platí o státech, které nejsou členy Společnosti, jimž může býti dle rozhodnutí Rady Společnosti tato úmluva oficielně sdělena.

Přístupy budou oznámeny generálnímu tajemníkovi Společnosti, který o nich uvedomí veškeré interesované mocnosti a sdělí zároveň datum notifikace.

Článek 11.

Tato úmluva nabude pro každou smluvní stranu účinnosti dnem uložení ratifikační nebo přístupní listiny.

Článek 12.

Každý člen Společnosti nebo stát, který jest smluvní stranou této úmluvy, může ji vypověděti dvanáct měsíců předem. Písemné sdělení o výpovědi jest zaslati generálnímu tajemníkovi Společnosti. Ten zašle

bez odkladu všem ostatním smluvním stranám exempláře tohoto sdělení spolu s udáním data jeho přijetí.

Výpověď nabude účinnosti rok po tom, co byla notifikována generálnímu tajemníkovi, a bude platit pouze pro stát, který o ní učinil sdělení.

Článek 13.

Generální tajemník Společnosti založí a bude mít v uschování seznam všech smluvních stran, které tuto úmluvu podepsaly, ratifikovaly neb vypověděly nebo k ní přistoupily. Do tohoto seznamu mohou členové Společnosti kdykoli nahlédnouti; bude podle nařízení Rady pokud možno často uveřejňován.

Článek 14.

Každý člen nebo stát tuto úmluvu podepsavší může prohlásiti, že jeho podpis nezavazuje buď vůbec, nebo jenom z části jeho osady, državy zámořské, protektoráty nebo území podrobená jeho svrchovanosti nebo jeho pravomoci a může později přistoupiti k této úmluvě zvláště jménem kterékoliv své osady, državy zámořské, protektorátu nebo území vyloučených tímto prohlášením.

Právě tak bude moci výpověď býti dána zvláště pro každou osadu, državu zámořskou, protektorát neb území podrobené jeho svrchovanosti nebo pravomoci; při této výpovědi bude použiti ustanovení článku 12.

Dáno v Ženevě dne třicátého září roku tisícího devítistého dvacátého prvního v jediném exempláři, který zůstane uložen v archivu Společnosti národů.

Unie Jihoafrická: **E. H. Walton.**

Albanie: **F. S. Noli.**

Německo: **Dr. Adolf Müller.**

Australie: **S. M. Bruce.** (Prohlašuji tímto, že mým podpisem nejsou vázány Papua, ostrov Norfolk a mandátové území Nová Guinea).

Rakousko: **Albert Mensdorff.**

Belgie: **Michel Levie.**

Brasilie: **Gastao da Cunha.**

Říše Britská: **Arthur James Balfour.** (Prohlašuji tímto, že mým podpisem nejsou vázány ostrov Nový Foundland, Britské osady a protektoráty, ostrov Nauru a území spravovaná Velkou Británií na základě mandátů).

Kanada: **Charles J. Doherty.**

Chile: **Augustin Edwards, — Manuel Rivas Vicuña.**

Čína: **Ouang Yong-Pao.**

Kolumbie:*) **Francisco José Urrutia, — A. J. Restrepo.**

Kosta-Rika: **Manuel M. de Peralta.**

Kuba: **G. de Blanck.**

Estonsko: **Ant. Piip.**

Řecko: **Vassili Dendramis.**

Maďarsko: **Felix Parcher.**

Indie: **Theo Russel.** (Prohlašuji tímto, že si Indie vyhrazuje úplně právo pozměnití věk šestnácti let neb každý vyšší věk, který snad bude později stanoven ve hranicích věku vyčtených v odst. B závěrečného protokolu k úmluvě ze dne 4. května 1910 a článku 5 této úmluvy.)

*) S výhradou pozdějšího schválení Kolumbijského kongresu.

Itálie: **Imperiali.** (S výhradou nového prohlášení Královské vlády prohlašuji, že můj podpis nezavazuje osad italských.)

Japonsko: **Hayashi.** (Podepsaný japonský delegát si vyhrazuje jménem své vlády právo odročiti schválení článku 5 a prohlašuje, že jeho podpisem nejsou vázány ani Korea ani Formosa ani najaté území Kwantung.)

Lotyšsko: **M. V. Salnaiš.**

Litva: **Galvanauskas.**

Norsko: **Fridtjof Nansen.**

Nizozemí: **A. T. Baud.**

Persie: Prince **Arfa-Ed-Dowleh.**

Polsko a Gdánsko: **Perlowski.**

Portugalsko: **A. Freire d'Andrade.**

Rumunsko: **Margaritesco Greciano.**

Siam: **Charoon.** (S výhradou, pokud se týče hranice věku vytčené v odstavci B závěrečného protokolu k úmluvě z r. 1910 a v článku 5 této úmluvy, jde-li o jich používání na příslušníky siamské.)

Švédsko: **Adlercreutz.** (S výhradou ratifikace se schválením Riksdagu.)

Švýcarsko: **Motta.** (S výhradou ratifikace Spolkovým shromážděním.)

Československo: Dr. **Robert Flieder.**

Nový Zéland: **J. Allen.** (Prohlašuji tímto, že mým podpisem není vázáno mandátové území Západní Samoa. J. A.)

Shlédnuvše a prozkoumajše tuto úmluvu, prohlašujeme ji za schválenou, přijatu, potvrzenou a utvrzenou a mocí listu tohoto, podepsaného naší rukou vlastní, ji schvalujeme, přijímáme, potvrzujeme a utvrzujeme, slibujeme slovem svým, jménem republiky Československé, že ji pevně a neporušitelně zachováme a nedopustíme, aby proti ní jednáno bylo z jakékoli příčiny a jakýmkoli vymyšleným způsobem.

Tomu na svědomí jsme tento list vyhotoviti kázali a k němu pečeť republiky Československé přitisknouti dali,

jenž jest dán na Hradě Pražském dne 21. září 1923.

L. S. President republiky Československé: **T. G. Masaryk v. r.**

Ministr zahraničních věcí: **Dr. Edvard Beneš v. r.**

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listina byla dne 29. září 1923 uložena k zápisu u generálního tajemníka Společnosti národů, čímž úmluva nabyla pro Československou republiku mezinárodní působnosti.

Mimo to ratifikovaly dosud úmluvu tyto státy:

Afrika, Australie, Rakousko, Belgie, Kanada, Kuba, Anglie, Řecko, Indie, Lotyšsko, Norsko, Nový Zéland, Holandsko, Portugalsko, Rumunsko a Siam.

(Vyhlášena v 64. částce Sb. z. a n. dne 21. června 1924.)

Ochrana dělnická.

Zákon ze dne 12. června 1924, č. 137, jímž se vydávají předpisy k ochraně života a zdraví osob, zaměstnaných v živnostech natěračských, lakýrnických a malířských.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně: